ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 23.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι Δρ: 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἐτησίως ἢ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»
Ἐν ὁδῷ Βουλῆς 23, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *5 Αὐγούστου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.—**Κ. Σ. Κόντου** Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. —Ἐπιστολὴ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Ἁγ. Θεοδώρων. — Ἡμερολόγιον.— Ἑβδομάς. —Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΛΟΥ: Ἡ χολέρα τοῦ 1854 ὑπὸ Χαραλάμπους Ἀννίνου. — Περὶ τοῦ ἡμετέρου Πλανητικοῦ Συστήματος. — Οἱ Φιλέλληνες. —Ὁ Ζωντανοπεθαμένος (διήγημα *É. Zola*).

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μεταξὺ τῶν ἀπειροπληθῶν νέων Ἑλλήνων, τῶν μεταβαινόντων εἰς Γερμανίαν ἢ εἰς Γαλλίαν πρὸς τε*λειοποίησιν τῶν σπουδῶν των*, ὑπάρχουσι τινές, οἵτινες πράγματι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταβαίνουσιν ... οἵτινες — φέροντες μάλιστα τὸν δυσβάστακτον τίτλον τοῦ Ἕλληνος— θεωροῦσι προσβλητικὸν νὰ ὑστερῶσι τῶν Εὐρωπαίων νέων κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν, θεωροῦσιν ἐξευτελεστικὸν νὰ ζῶσιν ἄνευ εὐγενοῦς σκοποῦ, ἄνευ ὑψηλοῦ ἰδανικοῦ. Καὶ ὄντως πολλάκις μέχρι τοῦδε νέοι Ἕλληνες, μακρὰν τῆς Ἑλλάδος σπουδάζοντες, διεκρίθησαν καὶ ἠρίστευσαν, πολλάκις ἐτίμησαν τὴν εὐκλεᾶ πατρίδα των, πολλάκις ἀπέσπασαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν σοφῶν τῆς Δύσεως ἐπιστημόνων, ἐκφρασάντων τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπανόδου των θέλουσιν ἀναζωογονήσει τὴν παρ' ἡμῖν ἀναιμικὴν καὶ παραπαίουσαν ἐπιστήμην . . .

Διατί ὅμως οἱ νέοι οὗτοι ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα *γίνονται*; Τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον μελέτης εἰς ἣν ἄλλοτε ἱκανὰς στήλας θ' ἀφιερώσωμεν.

Ἤδη ὅμως ὀφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν ἐγκαρδίως τὸν τιμήσαντα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν Παρισίοις ἔκτακτον μαθηματικόν, τὸν ἐκ Σύρου νέον **Κυπάρισσον Στέφανον**, περὶ οὗ τοσάκις ὁ εὐρωπαϊκὸς ἐπιστημονικὸς τύπος ἔγραψε καὶ ὅστις ἐσχάτως ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῶν μαθηματικῶν ὑποστηρίξας τῇ 13ῃ λήξαντος μηνὸς διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Sur la théorie des formes binaires et sur l'élimination*».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοκιμασίας ὁ διάσημος γάλλος μαθηματικὸς καὶ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας κ. Hermite οὕτω προσεφώνησε τὸν Ἕλληνα ἐπιστήμονα.

«Κύριε! Ἡ σχολὴ τῶν ἐπιστημῶν ἀπονέμει παμψηφεὶ ὑμῖν τὸν τίτλον διδάκτορος τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ ἐναίσιμος ὑμῶν διατριβὴ καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἔργα ὑμῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ μεγάλη ὑμῶν πραγματεία, ἥτις ἔτυχε παρὰ τῇ ἀκαδημίᾳ τῆς ὑψηλῆς τιμῆς νὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ «*Recueil des Mémoires des Savants étrangers*» ἐλέγχουσιν ἀληθῆ ἐπινοητικὴν δύναμιν (veritable talent d' invention) καὶ βαθείας γνώσεις τῆς μαθηματικῆς. Αἱ ἐργασίαι ὑμῶν αὗται ἔταξαν ὑμᾶς *εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν* μεταξὺ τῶν νέων ἐπιστημόνων, οἵτινες ἀφιερώθησαν εἰς τὰς νέας ἀλγεβρικὰς θεωρίας, ὧν ἐγένοντο ἀφετηρία αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Clesbch καὶ τοῦ Gordan, καὶ ἐγγυῶνται περὶ λαμπροῦ ἐπιστημονικοῦ μέλλοντος. Νῦν ὅτε προτίθεσθε νὰ ἐπανακάμψητε εἰς τὴν πατρίδα σας, ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι θέλετε ἐξακολουθήσει ἐργαζόμενοι μεθ' ὅσης ἄχρι τοῦδε ζέσεως καὶ πεποίθαμεν ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ὑμῶν ἱκανότης καὶ δραστηριότης θὰ συντελέσωσι τὰ μάλιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι. Ἐν τῷ νέῳ τούτῳ σταδίῳ ὑμῶν ἔστε βέβαιος, ὅτι θὰ σᾶς παρακολουθῶσιν αἱ συμπάθειαι καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν Γάλλων ἐπιστημόνων».

Ὁ ἰατρὸς τοῦ ἐν Δαφνίῳ φρενοκομείου — ἀγνοῦμεν τίς εἶναι, διότι δὲν πρόκειται περὶ προσώπων—ηὐδόκησε νὰ δηλώσῃ διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι, ναὶ μὲν ἡ διατάραξις τῶν φρενῶν τοῦ ἐκ Μεσολογγίου νέου βαθμηδὸν κατηυνάσθη καὶ ἤδη «*φέρεται καὶ ὁμιλεῖ λογικώτατα*», ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως πρᾶξίς τις αὐτοῦ «ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἴασίς του δὲν ἦτο τελεία καὶ διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ μείνῃ ἀκόμη περιωρισμένος καὶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ πάσχων φαίνεται ὑγιέστατος *ὁμιλεῖ καὶ φέρεται συνετῶς* καὶ παραπονεῖται διὰ τὸν περιορισμόν του» κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν καλῶς, ἓν μόνον ὅμως δὲν ἐννοοῦμεν· ἐὰν ἡ παραφροσύνη του ἦτο ἐξ ἐκείνων — αἰφνιδία δηλαδή τις νευρικὴ διατάραξις—καθ' ἃς ὁ πάσχων ταχύτατα, ἐντὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν, *φέρεται καὶ ὁμιλεῖ λογικώτατα, ὁμιλεῖ καὶ φέρεται συνετῶς*, εἶνε τὸ Δαφνὶ κατάλληλον μέρος ἰάσεως; ἢ μήπως ἡ μικρὰ διατάραξις του ἐπηύξησεν ἐν τῷ βαρβάρῳ καὶ ἀπανθρώπῳ καταστήματι τούτῳ ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ διαπράξῃ ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἐπείσθη ἡ ἐπιστήμη ὅτι ἡ ἴασίς του δὲν ἐπῆλθεν εἰσέτι; Στοιχηματίζομεν ὅτι καὶ ὁλογικώτερος τῶν ἐν Ἀθήναις ἂν κλεισθῇ εἰς τὸ κατάστημά σας θὰ προβῇ ὅπως ὁ ἐκ Μεσολογγίου εἰς «*πρᾶξιν ἀκατονόμαστον γενησομένην ἐν μέσῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων*;»

Τί εἶναι τὸ καταστήμά σας καὶ πῶς ἐξέρχονται οἱ πάσχοντες δὲν τὸ λέγομεν ἡμεῖς, μήπως νομίσητε ὅτι, ὅπως ἀναδειχθῶμεν νικηταί, παριστῶμεν τὰ πάντα **μαῦρα**· ἀναγνώσατε τὸ ἐν τῇ «Στοᾷ» γραφέν, ὅπερ χάριν σας μεταφέρομεν.

«Πρό τινων ἡμερῶν ἀπεγάλησαν ἐντεῦθεν(ἐκ Δαφνίου) εἰς Κέρκυραν ὑπὸ συνοδίαν ἀστυνομικῶν κλητήρων δώδεκα φρενοβλαβεῖς, ἐξ ὧν δύο γυναῖκες. Ἡ μία αὐτῶν τριάκοντα ἐτῶν ἡλικίας πάσχει ἐξ ἐρωτομανίας καὶ νομίζει πάντας ὑποψηφίους μνηστῆράς της. Ἡ ἄλλη, γραῖα, ἐξ ἡσύχου παραφροσύνης. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀνδρῶν δύο ὡμίλουν φρονιμώτατα, ὁ δὲ εἷς ἐτραγῴδει περιπαθῶς. *Οἱ πλεῖστοι ἦσαν κάτισχνοι, ὠχρότατοι, μόλις ἱστάμενοι εἰς τοὺς πόδας των, ἑτοιμοθάνατοι*. Ὡς δὲ ἐμάθομεν οὗτοι ἦσαν *μανιώδεις, ἀλλὰ τὸ* **ξύλον** *καὶ ἡ* **νηστεία** *ἐδάμασαν αὐτούς, δηλαδὴ τοὺς κατέστησαν πτώματα*. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι εἶχον τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ ἐπιβιβαζόμενοι εἰς τὴν λέμβον, ἀνερχόμενοι τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπρόσεχον νὰ μὴ πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐτοποθετοῦντο δὲ ἡσύχως ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου· εἰς τούτων ἐρωτηθεὶς τί εἶναι καὶ ποῦ ὑπάγει; ἀπήντησε γελῶν, «δὲν βλέπεις ὅτι εἴμεθα δεμένοι; εἴμεθα (ὀλίγον) λωποδύται!»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Τὸ κατ'αὐτὰς ἐκδιδόμενον 29ον καὶ 30ὸν τεῦχος τῆς *Philologische Vochenschrift* ἀφιεροῦται ὁλόκληρον εἰς τὴν Νεοελληνικὴν φιλολογίαν, περὶ ἧς θὰ πραγματεύηται ἐν ἐκτάσει.

— Εἰς τὸν ἐν *Ρωσσίᾳ* Βουτσινᾶτον ποιητικὸν (δραματικὸν) διαγωνισμὸν οὐδὲν τῶν ὑποβληθέντων ἔργων ἐκρίθη ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ῥωσσίας ἄξιον τοῦ βραβείου. Πρὸ δύο ἐτῶν ἠξιώθη τοῦ βραβείου *ποιήτρια*.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Ὀδησσοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θ' ἀνοιχθῇ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ὅπερ ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐφελκύσῃ πλείστους ὅσους φιλομούσους καὶ φιλαρχαίους, διότι θὰ ἐκτεθῶσι πλεῖστα ὅσα ἀρχαῖα ἑλληνικὰ νομίσματα τῶν κατὰ τὸν Εὔξεινον Ἑλληνικῶν Ἀποικιῶν, πολλαὶ ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί, ἀλλὰ καὶ ἐξαίρετοι φωτογραφίαι πάντων τῶν ἀξιοθεάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν οἷς καὶ ἡ τῆς

Παμμακαρίστου. Μετὰ μεγίστης χαρᾶς οἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἕλληνες ἤκουσαν ὅτι ἄνδρες οἶοι οἱ καθηγηταὶ Κουμανούδης καὶ Παπαρρηγόπουλος, ὁ χαμισματολόγος Λάμπρος καὶ ἄλλοι πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν φιλόξενον καὶ ἑλληνικὴν ταύτην μεγαλόπολιν καὶ ὅτι θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ προσεχοῦς VI ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου.

— Ἐπὶ τῆς πλατείας *St Germain-des-Près* ἐν Παρισίοις ἐξετέθη ἐσχάτως εἰς τὴν κοινὴν θέαν τὸ ἄγαλμα τοῦ Diderot, ἔργον τοῦ γλύπτου Gautherin. Ὁ Diderot παρίσταται καθήμενος ἐπὶ ἀνακλίντρου ἔχων τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ γόνατος διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς κρατῶν γραφίδα (ἀπαράλλακτα σχεδὸν ὡς ὁ ἡμέτερος Κυρᾶς, τὸ ὡραῖον ἔργον τοῦ γλύπτου Γ. Βρούτου). Ἐπίσης, ἐπὶ τῇ ἑκατοντακετηρίδι τοῦ ἀθανάτου τῆς ἐγκυκλοπαιδείας συγγραφέως, ἐωρτάσθησαν ἐν Λάγκρ τῇ γενεθλίῳ αὐτοῦ πόλει τὰ ἀποκαλυπτήρια ἑτέρου ἀνδριάντος του ἐν ᾧ παρίσταται ὀρθὸς. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ γλύπτου Βαρθόλδη.

ΚΩΝΣΤ. Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

§ 5. **Ἡμίονος-ἡμιόνειος** καὶ **ἡμιονικός, ὀρεύς-ὀρικός.**

Ὀρικὸν ζεῦγος-ἡμιονικὸν ζεῦγος.

Ἐν τῇ φωνῇ τῶν Ἑλλήνων ἐφέρετο τὸ προσηγορικὸν ὄνομα *ἡμίονος*, οὗ ἐγίνετο χρῆσις ὑπό τε τῶν ποιητῶν καὶ τῶν συγγραφέων, καὶ τὸ συνωνυμοῦν αὐτῷ *ὀρεύς*, ἰωνιστὶ *οὐρεύς*, ὅπερ ἄηθες μὲν ἦτο ἐν τῷ πολιτικῷ λόγῳ τῶν Ἀθηναίων, ἀπαντᾷ δ' ὅμως πολλάκις παρὰ τῷ Σταγειρίτῃ λέγοντι καὶ ὁ *θῆλυς ὀρεύς* ἢ *ὀρεὺς ὁ θῆλυς*. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ γράφει ὁ Ἀριστοτέλης (βιβλ. Γ', 2) «Καὶ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς *ὀρεῦσιν*, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡς δυσχεραίνων εἰς *ἡμιόνους* ποιεῖν· ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε· *χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων*· καίτοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρες ἦσαν». Κακῶς κατὰ τάντίγραφα Διόνυσος τοῦ Χρυσοστόμου ἀναγινώσκεται Τόμ. Α', σελ. 301 «οὐ μόνον περὶ κυνῶν καὶ ἵππων ἔχει οὕτως ἀλλὰ καὶ βοῶν καὶ *ὀρνέων*» ἀντὶ τοῦ *ὀρέων*, ὡς παρετήρησεν ὁ Πειρσὼν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μοίριδος (σελ. 274).

Ἐκ τοῦ *ἡμίονος* ἐσχηματίσθη διὰ τῆς καταλήξεως ΕΙΟΣ τὸ *ἡμιόνειος* κείμενον παρά τε τῷ Ὁμήρῳ καὶ παρ' ἄλλοις. Οὐκ ὀλίγα δ' ἔχει ἡ Ἑλληνικὴ καθόλου γλῶσσα ὅμοια αὐτῷ ἐπίθετα γενόμενα ἐξ ὀνομάτων δηλωτικῶν ζῴων, οἷόν

ἀέτειος, αἴγειος, ἀλεκτόρειος, ἀλεκτρυόνειος, ἀλκυόνειος (ἀλκυόνειος), ἀλωπέκειος, ἄμνειος (ἀμνεῖος), ἄρκτειος καὶ ἄρκειος, ἄρνειος,

βατράχειος, βόειος,

γλαύκειος,

δασυπόδειος, δελφάκειος, δορκάδειος, δρακόντειος,

ἐλεφάντειος, ἐλάφειος, ἐρίφειος,

θήρειος, θύννειος,

ἱππάκειος, ἵππειος,

καμήλειος, κάπρειος, κύκνειος, κύνειος,

λάγειος, λαγώειος, λεόντειος, λύκειος,

μελίσσειος, μήλειος, μόσχειος,

νέβρειος,

ὄνειος, ὀρνίθειος,

παρδάλειος, πιθήκειος, πολυπόδειος (πουλυπόδειος), προβάτειος,

σκόρπειος (=σκορπίειος), σκυλάκειος, σκύμνειος,

ταώνειος, τράγειος,

ὕειος καὶ σύειος,

χελιδόνειος, χήνειος, χοίρειος.

Περὶ τῶν τύπων *κύνεος, αἴγεος, βόεος (ὠμοβόεος)*, κτλ. θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα ἀλλαχοῦ. Λέγεται δὲ καὶ *οἴεος* καὶ *κτίδεος, κτιδέη κυνέη*.

Ὑπὸ τοῦ Φιλοστράτου μνημονεύεται (σελ. 693) ῥῆσις τοῦ Πάμφω ἔχουσα ὧδε· «Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένε κόπρῳ *μηλείῃ τε καὶ ἱππείῃ καὶ ἡμιονείῃ*». Ἐν δὲ τῷ Ὀνομαστικῷ τοῦ Πολυδεύκους (βιβλ. ς', 3) φέρεται «ἡμερα κρέα, *θήρεια* κρέα, *σύεια, χοίρεια, ὀρνίθεια, πολυπόδεια, περδίκεια, λαγῶα*» καὶ ἐν ταῖς Παρεκβολαῖς τοῦ Εὐσταθίου (σελ. 1498,36) κεῖται «Δῆλον δ' ὅτι νεβροῦ παράγωγον *νέβρειος*· καὶ οὐ μόνον ποὺς ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ἀλλὰ καὶ αὐλός· ἐγίνοντο γάρ, ὥσπερ *ὄνειοι* καὶ *ἐλάφειοι*, οὕτω καὶ *νέβρειοι αὐλοί*» (Πρβ. καὶ Πλούτ. Ἠθικ. σελ. 150 έ). Ἄξιον μνείας ἡμῖν φαίνεται καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Λογγίνου εἰρημένον ἐν τῷ περὶ Ὕψους (κεφ. ΚΘ', 1) «ὅθεν καὶ τὸν Πλάτωνα — ἐν τοῖς Νόμοις λέγοντα ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐᾶν οἰκεῖν διαχλευάζουσιν ὡς εἰ πρόβατα (καὶ βοῦς), φησίν, ἐκώλυε κεκτῆσθαι, δῆλον ὅτι *προβάτειον* ἂν καὶ *βόειον* πλοῦτον ἔλεγεν».

Ὑπάρχουσι δὲ τοιαῦτα ἐπίθετα παρηγμένα καὶ ἐξ ὀνομάτων σημαινόντων πρόσωπα, μάλιστα δὲ κυρίων, οἷον *ἀνθρώπειος, βρότειος, δούλειος, παρθένειος, γερόντειος*, κτλ., *Ὁμήρειος, Ἀρχιδάμειος, Κύρειος, Βρασίδειος, Γοργίειος, Κλεινίειος, Φειδώνειος, Ἀγαμεμνόνειος, Γοργόνειος*, κτλ. Πρβ. καὶ *γιγάντειος, σειρήνειος, κενταύρειος* καὶ *ὑποκενταύρειος*. Περὶ τοῦ *δούλιος, παρθένιος*, κτλ. καὶ τοῦ *Ἀγαμεμνόνιος, Τελαμώνιος*, κτλ., ὡς καὶ τοῦ *ἵππιος, ἀηδόνιος, τρυγόνιος, χελιδόνιος, ὄτος, ὄρνιος*, κτλ., θὰ πραγματευθῶμεν ἀκριβέστατ' ἄλλοτε. Οὐ μόνον δ' ἐξ ὀνομάτων ἐμφαινόντων πρόσωπα ἢ ζῷα ἐσχηματίσθησαν ἐπίθετα εἰς ΕΙΟΣ ἀλλὰ καὶ ἐξ ὀνομάτων παριστώντων πράγματα, οἷον *δούρειος, αὔλειος, κλίνειος, ληκύθειος, ἁρμάτειος, ὀμμάτειος, ἀγκύρειος, ἀκάτειος*, κτλ. Τὸ παρὰ τῷ Ἀρκαδίῳ περὶ Τόν. σελ. 45,7 *ἀκατεῖος* νομίζει ὁ Λοβέκκιος (*Παραλειπ.* σελ. 322) ἡμαρτημένην ἀνάγνωσιν τοῦ *Ἑκατεῖος* (Πρβ. καὶ Λέντζιον *Ἡρῳδιαν*. Τόμ. Α', σελ. 137).

Ἐγένετο δὲ καὶ δεύτερον ἐπίθετον ἐκ τοῦ *ἡμίονος* διὰ τῆς καταλήξεως ΙΚΟΣ, *ἡμιονικός, ἡμιονικὴ ὁδός* (Στράβ. σελ. 282), *ἅμαξα ἡμιονική* (Ἡσύχ. λ. *ὀθέτη* καὶ λ. *ὀθεῖζα*). Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον λέγεται:

ἵππειος - ἱππικός,

περδίκειος - περδικικός,

πώλειος (*πωλεία χαίτη* Συνεδ.) - *πωλικός*,

δούλειος - δουλικός,

ἀνθρώπειος - ἀνθρωπικός,

γερόντειος - γεροντικός,

Πυθαγόρειος - Πυθαγορικός,

Ὁμήρειος - Ὁμηρικός,

κτλ. Πρβ. καὶ *βασίλειος - βασιλικός* καὶ *ὕειος-ὑικός* ἢ *ὑεικός*, ᾧ ὅμοιον τὸ *βοεικός* (Πολυδεύκ. ς', 55). Περὶ τῶν τοιούτων θὰ διαλάβωμεν ἐκτενῶς ἐν οἰκειοτέρῳ τόπῳ ποιούμενοι λόγον καὶ περὶ τοῦ *ἀνδρείος-ἀνδρικός* καὶ *παίδειος* (ἢ κατὰ τὸν Ἡρῳδιανὸν *παιδεῖος*) - *παιδικός* καὶ *γυναικεῖος - γυναικικός* καὶ *ἀστεῖος - ἀστικός*.

Καὶ ἐκ μὲν τοῦ *ἡμίονος* δύο παρήχθησαν, ὡς εἴδομεν, ἐπίθετα, τὸ *ἡμιόνειος* καὶ τὸ *ἡμιονικός*, ἐκ δὲ τοῦ *ὀρεύς* ἓν μόνον ἐσχηματίσθη διὰ τῆς καταλήξεως ΙΚΟΣ καὶ συνήθως μὲν ἐν τοῖς ἀντιγράφοις δι' ἁπλοῦ ἰῶτα ἐκφέρεται, *ὀρικός*, σπανιώτερον δὲ διὰ διφθόγγου, *ὀρεικός*. Ὁ Πειρσὼν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μοίριδος (σελ. 273) προκρίνει τὴν γραφὴν *ὀρικός* λέγων ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ *βασιλεύς* γίνεται *βασιλικός* καὶ ἐκ τοῦ *Μεγαρεύς Μεγαρικός*, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ *ὀρεὺς ὀρικός*. Πρβ. καὶ *Ὀρφεύς - Ὀρφικός* καὶ *Πειραιεύς* (- *Πειραικός*)-*Πειραϊκός*.

Εὑρίσκεται δὲ μόνον τὸ οὐδέτερον γένος τοῦ προκειμένου ἐπιθέτου συνημμένον τῷ ὀνόματι *ζεῦγος*, οἷον *ζεῦγος ὀρικόν* καὶ *ζεῦγη ὀρικά*. Παλαιοὶ δὲ γραμματικοὶ ἀποφαίνονται ὅτι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἐλέγετο *ὀρικὸν* (ἢ *ὀρεικὸν*) *ζεῦγος*, οὐχὶ *ἡμιονικόν*. Μοῖρ. σελ. 273 «*Ὀρικὸν ζεῦγος* Ἀττικῶς, *ἡμιονικὸν* Ἑλληνικῶς».

Θωμ. Μάγιστρ. σελ. 253, 9 «*Ὀρεικὸν ζεῦγος*, οὐχ ἡμιονικόν. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ Τρίτῃ μὲν ἦν Αἰσχίνη κειμένῳ· *ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὀρεικόν*». Ἀλλ' ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Συνεσίου σελ. 160 γ' εἶνε γεγραμμένον *ὀρικόν* δι' ἁπλοῦ ἰῶτα.

Μαρτύρια τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιθέτου ἔχομεν καὶ ἐκ δοκίμων συγγραφέων καὶ ἐξ ἀδοκίμων νὰ καταλέξωμεν.

Παρὰ τῷ Πλάτωνι Λύσ. σελ. 208 β' ἀπαντᾷ «τοῦ *ὀρικοῦ* ζεύγους», εἰς ὃ φέρεται σχόλιον «*ὀρικοῦ*: τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος». Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἰσαῖος περὶ τοῦ Δικαιογ. Κλήρ. 43 «ἐπεὶ οὐδὲ ζεῦγος ἐκτήσω *ὀρικὸν* οὐδεπώποτε» καὶ περὶ τοῦ Φιλοκτήμ. Κλήρ. 33 «ἔτι δὲ αἶγας ἀπέδοτο — καὶ ζεύγη δύο *ὀρικά*» καὶ ὁ Αἰσχίνης περὶ Παραπρεσβ. 111 «ἐμισθώσατ' αὐτοῖς — *ὀρικὰ* ζεύγη» καὶ κατὰ Κτησιφ. 76 «ἐμισθώσατ' αὐτοῖς τρία ζεύγη *ὀρικά*.» Ἁρποκρατ. σελ. 225, 9 «*Ὀρικὰ ζεύγη*: τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι τῶν ἡμιόνων. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας. Ὅτι γὰρ ὀρέας ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους καὶ Ὅμηρος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις δηλοῖ». Πρβ. καὶ Βραχμαν. Ἀνέκδ. Τόμ. Α', σελ. 320, 19.

Παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ κεῖται Ἀλεξ.

ΛΖ',2 «ἐκκομισθῆναί φασι μυρίοις *ὀρικοῖς* ζεύγεσι καὶ πεντακισχιλίαις καμήλοις» καὶ Σύλλ. ΙΒ', 2 «ζεύγεσι μυρίοις *ὀρικοῖς* ἐχορηγεῖτο». Φέρεται δὲ καὶ παρὰ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ βιβλ. Β', ια', 5 «πολλοὺς πλήθεσι ζευγῶν *ὀρικῶν* τε καὶ βοϊκῶν καταγαγοῦσα» καὶ παρὰ τῷ Πολέμωνι σελ. 126 Πρελλ. «ζεῦγος *ὀρικὸν* ἐλαυνόμενον» καὶ παρὰ τῷ Ψευδολουκιανῷ Ἔρως. 6 «ἀπ' ἄστεος *ὀρικῷ* ζεύγει κατήειν ἐπὶ θάλατταν» καὶ παρὰ τῷ Λιβανίῳ Ἐπιστ. σελ. 283 «ὡς δὲ εἶδον ἐγὼ ζεῦγος *ὀρικὸν* ἑπόμενον». Σημειωτέον δ' ὅτι ὁ Δινδόρφιος ἐξέδωκε παρὰ τῷ Διοδώρῳ «ζευγῶν *ὀρκΕΙκῶν* τε καὶ *βοΕΙκῶν*» (Τόμ. Α', σελ. XX Τεῦβν.).

Πλημμελῶς ἐν τῷ Ὀνομαστικῷ τοῦ Πολυδεύκους βιβλ. Γ', 53 ἀνεγινώσκετο ἄλλοτε· «λέγοιτο δ' ἂν ζεῦγη *ὀΝικὰ* καὶ ζεύγη ἡμιονικὰ καί που καὶ ἱππικά», ἐπηνωρθώθη δ' ὑπὸ τοῦ Πειρσῶνος ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Μοίριδος (σελ. 273) μεταγράψαντος «ζεῦγη *ὀΡικά*». Ποιεῖται δὲ καὶ τοῦ ἑνικοῦ μνείαν ὁ Πολυδεύκης λέγων βιβλ. Ζ', 183 «ὀρεοκόμος, ὀρεοκομεῖν, ὀρεῖς, *ὀρικὸν ζεῦγος*». Ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ ὦ μικροῦ ἐκφορὰ *ὀρεΟκόμος* καὶ *ὀρεΟκομεῖν* δὲν ἔχει ὑγιῶς.

Τοῦ ὑπὸ τοῦ Μοίριδος καὶ Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου ἀποδοκιμαζομένου *ζεῦγος ἡμιονικὸν* εὑρίσκεται ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει τοῦ Ξενοφῶντος βιβλ. Ζ', ε', 2 «Σεύθης ἐξαγαγὼν *ζεύγη ἡμιονικὰ* τρία, οὐ γὰρ ἦν πλείω, τὰ δ' ἄλλα βοεικά, καλέσας Ξενοφῶντα ἐκέλευε λαβεῖν» (Πρβ. καὶ Πολυδεύκ. Ι', 53). Ἀλλ' ὁ πολὺς Κόβητος (*Νον. Lect.* σελ. 493 καὶ 498) οὐδαμῶς πειθόμενος ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος χρῆσις τοῦ *ζεύγη ἡμιονικά*, ὅπερ ἴδιον τῶν μεταγενεστέρων νομίζει, ἀναγινώσκει «ἐξαγαγὼν ζεύγη *ὀρικὰ* τρία—ἐκέλευεν (ἐκέλευσεν) *ἐν* λαβεῖν».

Ἱκανά, νομίζομεν, ἐγράψαμεν εἰς διασάφησιν τῶν κατὰ τὸ ἐπίθετον *ὀρικός*. Ἂς ἴδωμεν δὲ νῦν τί περὶ αὐτοῦ διδάσκει ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος γραμματικὸς ἐν τῇ περιβοήτῳ αὐτοῦ γραμματικῇ τῇ *εἰλυμένῃ κόπρῳ μηλείῃ τε καὶ ἱππείῃ καὶ ἡμιονείῃ*. Τάδε εἶνε τὰ ῥήματα τοῦ σοφοῦ διδασκάλου.

Σελ. 181 (§ 513, σημ. γ') «Ἐὰν πρὸ τοῦ -ικος τύχῃ ε, συγχωνεύεται πολλάκις (γρ. *ἐνίοτε*) μετὰ τοῦ ι εἰς ει, οἷον: κεραμεὺς κεραμέ-ως κεραμε-ικός, **ὅρος ὄρε-ος** ορε-ικός, κλπ». Πρβ. Λοβέκκιον *Φρυν*. σελ. 147 καὶ Λέντζιον *Ἡρῳδιαν*. Τόμ. Β', σελ. 532. Λέγει δὲ καὶ ὁ Φρασικλῆς ἐν τῇ Γραμματικῇ σελ. 271 «ὁμοίως καὶ τὰ εἰς *ευς*— (κεραμεὺς) *κεραμεικός*, (**ὀρεύς**) *ὀρεικός*».

Εἶχε μὲν πάντως πρὸ ὀφθαλμῶν ὁ Βερναρδάκης Γερμανοῦ βιβλίον, ἐξ οὗ παρέλαμβανεν ὅσα ἐνόμιζεν ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἑαυτοῦ γραμματικήν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς περιττῆς σοφίας ἰλιγγιῶν καὶ παραπαίων ἔγραψεν *ὄρος ὄρεος* ἀντὶ τοῦ *ὀρεύς ὀρέως* καὶ μετέβαλεν οὕτω τὸ **ἡμιόνων ζεῦγος** εἰς **βουνῶν ζεῦγος**. Πολλὰ τὰ δεινὰ κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν τῇ Ἑβδομάδι θὰ παραστήσωμεν καὶ ἔτι μᾶλλον ὁ Κυνοκοπίδης ἐν ἰδίᾳ πραγματείᾳ ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτ' οὔτ' ἀλογώτερα τοῦ Βερναρδάκη οὔτ' ἀτοπώτερα εἶπεν

Ἐν § 4, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Ἀνθολογίου τοῦ Στοβαίου παρατεθέντι χωρίῳ, ἀντὶ τοῦ κακογαμίου ἐτυπώθη ὀψιγαμίου. Ἐγράφη δὲ καὶ γενέσεως ἀντὶ τοῦ γενέσεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουλίου 1884.

Φίλε κ. ἐκδότα τῆς «Ἑβδομάδος».

Ἀδίκως μέμφεται μου ὁ κ. Πρ. Πιττάκης ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπανορθῶν τῷ 1878 ἐν τῷ Παρνασσῷ τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων ἐπιγραφὴν ἐπίτηδες δὲν ἐποησάμην μνείαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ Chandler ἐπειδὴ δῆθεν ἐξ αὐτῆς ἀντέγραψε τὸ ἐπηνωρθωμένον κείμενον. Ἀλλὰ ἦτο πολὺ φυσικωτέρα καὶ ἁπλουστέρα τῆς ἀδίκου ταύτης μομφῆς ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἠγνόουν τὴν ἔκδοσιν ταύτην, διότι δὲν ἦτο οὐδὲ καὶ τόσῳ μεγάλη ἡ δόξα τῆς ἐπιτηδείου συναρμογῆς τῶν τριῶν τεθραυσμένων τεμαχῶν καὶ τῆς ὀρθῆς αὐτῶν ἀναγνώσεως, λίαν ὄντων εὐαναγνώστων, ὥστε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι χάριν ἐπιδείξεως σοφίας ἀπεσιώπησα τὴν ἔκδοσιν τοῦ "Ἄγγλου περιηγητοῦ ἀναφέρων τὰς ἄλλας μοι γνωστάς. Ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο τρανῶς ἐκ τε τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ τὸν ναὸν ἀνεγείραντος σπαθαροκανδιδάτου ὃ ἐγὼ ἔγραψα Καλομαλᾶς παραλαμβάνων παρὰ τοῦ Hopf δι' οὗ ἐν τῇ «Σημειώσει περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων» ἀναφέρω λόγους, ἐν ᾧ ὁ Chandler ἀνέγνωσε Καλόμαλος. Ἀποδεικνύεται δὲ καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἀδύνατα ἦ ἔκδοσίς μου δὲν εἶναι ἀπαράλλακτος πρὸς τὴν τοῦ Chandler, πλὴν ἢ ὅτι ὁμοίως, ὁμοιότατα ἀνεγνώσθησαν τὰ καὶ νῦν σωζόμενα, ἅπερ βέβαια δὲν ἠδυνάμην νὰ μεταβάλω. Οὐδὲν δὲ θαῦμα ἂν ἠγνόησα τὴν ἔκδοσιν τοῦ Chandler ὡς ἠγνόησεν αὐτὸς ὁ μακαρίτης Πιττάκης ὁ τὸν βίον ὅλον κατατρίψας ἐν τῇ περισυναγωγῇ καὶ ἐκδόσει ἀττικῶν ἐπιγραφῶν, ὡς ἠγνόησεν αὐτὴν καὶ ὁ ἐιδικὸν σύγγραμμα περὶ τῶν χριστιανικῶν ἐπιγραφῶν τῶν Ἀθηνῶν ἐκδοὺς Ῥῶσος ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος, οὗ τὸ σύγγραμμα δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν τῷ 1878 καὶ ἐνῷ ἡ ἐπιγραφὴ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Τὸν πρὶν παλαι...ιτα σου ναόν, Μαρί(α) καὶ πήλινον καὶ σαθρὸν λίαν

Ἀνήγερεν Νικόλαο(ς)... ος οἰκέτης ὁ καλὸς (κ)αθαροκανδιδάτος

Ὃς εὗρεν Σε προστάτην παιδόθεν με... ον καὶ πρόμαχον πολλῶν κινδύνων.

Ὃν καὶ πρέσβευε το... ω τυχεῖν κλήρου.λ.. ἠν ἄφεσιν τῶν ἐφαλμένων.

Σπυρ. Π. Λαμπρος.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 5. Εὐσιγνίου Μάρτυρος καὶ Νόνας μητρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα ἦν χριστιανὸς στρατιώτης, κατατεταγμένος εἰς τὰς νικηφόρους λεγεῶνας Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.

Οὗτος εἶδε πλήρη τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ· ἦν γενναῖος τοῦ Κωνσταντίνου στρατιώτης καὶ ἔνθεομος τοῦ Λαβάρου τοῦ Ἰησοῦ ὁπέρμαχος, ὅπερ ἐν ἀρρήτῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ δόξῃ εἶδε κινούμενον ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν ἐν πολλαῖς μάχαις δοξασθέντων καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ τρόπαια στησάντων γενναίων τοῦ Κωνσταντίνου στρατιωτῶν ὁ αὐτὸς εἶδε τὸ μέγα διὰ τὸν χριστιανισμὸν συμβεβηκός, τὴν χορείαν τῶν ἐνδόξων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας συνερχομένων ἐν Νικαίᾳ τὸ πρῶτον [325] ὅπως ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος διοργανώσωσι καὶ στηρίξωσι τὴν τέως ὡς collegium illicitum [ἑταιρίαν ἀθέμιτον] ἀπηνῶς καταδιωκομένην ἐκκλησίαν. Παρρησίᾳ ἐλέγξας μετὰ ταῦτα τὸν Ἰουλιανὸν ἦν ἑπόμενον ὅτι ἤθελε ὑποστῆ τὴν ἰσχάτην τῶν ποινῶν καὶ τῷ ὄντι διαταγῇ τοῦ Παραβάτου ὁ Εὐσίγνιος εἰς ἡλικίαν 110 ἐτῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας λογισθεὶς τῇ λαμπρᾷ τῶν Μαρτύρων χορείᾳ.

Σήμερον τελεῖται καὶ ἡ μνήμη τῆς μακαρίας Νόνας μητρὸς πολυτίμου Γρηγορίου τοῦ Ναζιαζηνοῦ, τοῦ διὰ τὴν μεγάλην θεολογικὴν αὐτοῦ μάθησιν κατ' ἐξοχὴν Θεολόγου κληθέντος.

Τὸν μέγαν αὐτοῦ τίτλον καὶ τὴν φήμην ὀφείλει εἰς τὴν ἀνατροφήν, ἣν ἀπὸ παίδων ἔδωκεν αὐτῷ ἡ ἑαυτοῦ μήτηρ, ἥτις ὡς ἡ Ἄνθουσα, μήτηρ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ἡ Μόνικα τοῦ Ἀγαυστίνου, οὕτω καὶ αὕτη φέρεται ὡς λαμπρὸν ὑπόδειγμα τῆς αὐστηρᾶς πρὸς τὸ τέκνον της ἀποτελεσματικῆς καὶ καρποφόρου ἀνατροφῆς.

Γ. Λ.

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 5 Αὐγούστου 1824. Ναυμαχία Σάμου καὶ λύτρωσις αὐτῆς.

Ἀντὶ παντὸς ἄλλου δημοσιεύομεν τὴν περὶ τῆς ἐνδόξου ταύτης ναυμαχίας ἔκθεσιν τοῦ ναυάρχου Ἀποστόλη.

Σεβαστὴ Διοίκησις,

Ἰδοὺ τέλος πάντων οἱ εὐτυχεῖς καρποὶ τῆς εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπαγρυπνούσης Σ. Διοικήσεως. Ὁ τρομερὸς ἐχθρὸς ὅστις ἐσκόπευε νὰ καταποντίσῃ τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα, καὶ νὰ κτίσῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων της τὸ τρόπαιον τῆς δόξης του ἤδη πυρποληθέντων τριῶν τῶν πολεμικῶν πλοίων του, ὄχι μόνον ἐματαιώθησαν οἱ σκοποί του, ἀλλ' οὔτε τολμᾷ νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὡς πρὸς τρόπαιον τῆς ἀδοξίας του. Εἰς ποίαν δὲ κατάστασιν εὗρεν ἐδῶ τὰ πράγματα ὅτε ἦλθεν ὁ Γενναιότατος Καπετὰν Κωνσταντῆ Κανάριος, καὶ πῶς ἔδωκε τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ὑδραιοτοσπετσιώτας τοῦ νὰ καύσωσιν εἰς τὰ πανὶὰ μίαν κορβέταν καὶ ἐν βρίκιον, ἀφοῦ πρῶτος ἔκαυσε τὴν καλλιτέραν φρεγάταν τοῦ ἐχθροῦ ὀνομαζομένην Μπουρλότο Τσαΐρ-ἀζί ἐμπεριέχουσαν 650 ναύτας καὶ 1200 στρατιώτας δι' ἀπόδασιν. Αὐτὰ εἰμπορεῖτε νὰ τὰ πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἰδίου2 τὸν ὁποῖον μὲ τὴν συντροφίαν του στέλλομεν πρὸς τὴν Σ. Διοίκησιν, εὐέλπιδες ὅτι θέλει τοὺς ἀνταμείψει ὄχι μόνον διὰ τὴν παροῦσαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς παρελθούσας ἡρωϊκὰς ἐκδουλεύσεις των, τώρα μάλιστα εἰς τὴν ἰσχάτην των ἐνδειαν ἕνεκα τῆς κατεστροφῆς τῶν Ψαρῶν. Ὡς τόσον ὁ κυρπολισμὸς τῶν πλοίων, καὶ ἡ φθορὰ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς προξενηθεῖσα ἀπὸ τὴν πυριταποθήκην τῆς φρεγάτας εἰς τὰ παράλια δίδλυσαν τὸ στρατόπεδον τοῦ ἐχθροῦ Χθὲς ἐπροσπαθήσαμεν νὰ τὸν βλάψωμεν εἰς τὸ Πέλαγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς δὲν μᾶς ἐβοήθησε, σήμερον τραβᾷ πρὸς τὸ Νότιον μέρος μὲ ὅλα τὰ μικρά. ἀγνοοῦμεν ὅμως τὸν σκοπόν του.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον ἦτο νὰ ὀλιγωστεύσητε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολεμικῶν καὶ νὰ αὐξήσητε τὸν τῶν πυρφόρων, καὶ χωρὶς ἐργοποριάν νὰ μᾶς στείλετε τὸν Καπετὰν Κωνσταντῖνον Κανάριον ἐφωδιασμένον μὲ νέον πυρφόρον, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ τοὺς θριάμβους του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Γένοιτο.

Σάμος τὴν 7 Αὐγούστου 1824.

Ὁ Ἐπιθεώρατος Ναύαρχος τῶν Ψαριανῶν.

Νικολῆς Ἀποστόλης.

---

1. Σημ. τ. Ἐ. «Καταφρονητὴς τῶν μπουρλότων»!

Σημ. τ. Ἐ. Τί ἀρά γε νὰ τοῖς εἴπε!

ΕΒΔΟΜΑΣ

Διὰ Β Δ. συνέστη καὶ τρίτον εἰρηνοδικεῖον ἀ τάξεως ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς. Τὸ τῆς νοτίου πλευρᾶς μένει ὡς ἦν. Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου εἰρηνοδικείου ὡρίσθη ἡ 25 Σεπτεμβρίου. — Ὑπὸ τῶν ἐμπόρων Ζακύνθου ὑπεγράφη ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, δι' ἧς αἰτοῦνται τὴν ἀνάκλησιν τοῦ διατάγματος, καθ' ὃ αἱ συναλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος Σεπτεμβρίου θὰ γράφωνται ἐπὶ χαρτοσήμου. — Συμπλοκὴς γενομένης εἰς τὸ χωρίον Βλάχα ἐφονεύθη εἷς ἐπληγώθησαν δ' ἄλλοι τινές ὧν εἷς ἐπικινδύνως. — Ἐδημοσιεύθη διάταγμα περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ διοχείρισιν τῶν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀντικρούσιν καλωδίων τῆς ἑταιρίας Θίνευ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. — Ἀπεφασίσθη ἡ ἐκ Γαλλίας μετάκλησις στρατηγοῦ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μας. — Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ πρεσβευτοῦ Βράϊλα ἐβελτιώθη. — Ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ ἑλληνικῆς καταγωγῆς Γάλλου στρατηγοῦ Μπούρμπαχη. — Κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Δημοκαϊτείου φρενοκομείου. — Ἐπεκράτωσε ἡ κατάδυσις τῶν καλωδίων καὶ κατὰ τὰς Ἰονίους νήσους. — Ὁ σταυρὸς τοῦ σωτῆρος ἀπονεμηθήσεται τοῖς διακριθεῖσι κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῶν ἀνακτόρων ἀξιολόγοις ἀξιωματικοῖς κυρίοις Τάσσο Βούλγαρη, Ὀρέστη Πινλὼ καὶ Πανσέ. — Ὁ παρ' ἡμῖν ἔξοχος βοτανικὸς κ. Θ. Χελδράϊχ ἐξελέγη ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐνβάθμαρ συλλόγου τῶν βοτανικῶν. — Ἡ χολέρα ἐξέλιπε σχεδὸν ἐν Γαλλίᾳ. ἀπεναντίας παρατηρεῖται ἐπίτασίς τις ἐν Ἰταλίᾳ (Τουρίνῳ καὶ Γενούῃ). Ἀνεφάνη δὲ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ (Μλάκμπουρν καὶ Κλάϋτον) Τὰ ἐν Ῥωσίᾳ κρούσματα διαψεύδονται.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Οἱ σάτυροι, αἱ ἔσχαται ἐκεῖναι καὶ ψηριώδεις θεότητες τῆς ἀρχαιολογίας ἦσαν τὰ ἀσχημότερα πλάσματα τοῦ κόσμου, καὶ ἐκ τούτου φαίνεται καλοῦσι καὶ νῦν οὕτω τοὺς ἀσχημανθρώπους. Ἴσως καὶ ἡ συνήθεια τὴν ὁποίαν εἶχον νὰ συνοδεύωσι τὸν Διόνυσον τὸν θεὸν πάσης μέθης, εἶνε ἠθική τις ἀλληγορία διδάσκουσα, ὅτι...οἱ μέθυσοι γίνονται ἄσχημοι. Φανταστῆτε ὅτι ἔχουσι μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τοὺς τράγους τά τ' ὦτα, τοὺς τε πόδας τήν τ' οὐράν, καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τῶν πολλαχοῦ σωζομένων ἀγαλμάτων των. Ἀλλ' ἴσως αὐτὴ ἡ τραγικὴ ὁμοιότης ἔχει σχέσιν μὲ τὰ τραγικὰ ἀποτελέσματα τῆς σατύρας ἥτις ἐξ αὐτῶν τούτων πάλιν ἔλαβε τὸ ὄνομα.

※

Πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ὑπάρχουσιν ἀποδεικνύοντα τοῦτο. Πρῶτος μάρτυς παρέρχεται Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος (700 π. Χ.) ὁ τῶν ἰάμβων εἰσηγητής. Οὗτος ἦτο λίαν φιλοτάραχος ἄνθρωπος, ἀλλ' ὁ ἔρως, τὸ ἀσυνείδητον παιδίον τόσον τὸν ἠμέρωσεν, ὥστε τὸν ἠνάγκασε νὰ γράψῃ εἰς τὰ ..περιοδικὰ τῆς ἐποχῆς του, ἐρωτικὰ ποιήματα διὰ τροχαϊκῶν στίχων ἀπευθυνόμενα ὡς θὰ ἐλέγομεν ἡμεῖς: Τῇ δεσποινίδι Νεοβούλῃ Α'. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ ἀπιστία ἔπαιζε σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ποιητῶν καὶ ὁ κύριος Λυκάμβης ὁ πατὴρ τῆς Νεοβούλης καίτοι εἶχεν ὑποσχεθῆ τὴν χεῖρα τῆς θυγατρός του εἰς τὸν ποιητήν. ἀνεκάλεσε τὸν λόγον του, ἴσως διότι ὁ γαμβρὸς ἦτο πτωχός, ἴσως διότι ἡ κόρη του ἠγάπα ἄλλον. ... Τοῦτο παρώξυνε τὴν μοῦσαν τοῦ Ἀρχιλόχου ἔγραψε δ' οὗτος σάτυραν τοσούτῳ δηκτικὴν ὥστε ὁ πρώην πενθερὸς καὶ ἡ ἄπιστος κόρη του ἀγοράσαντες σχοινία . . . ἀπηγχονίσθησαν.

※

Δεύτερος μάρτυς παρέρχεται Ἱππῶναξ ὁ Ἐφέσιος (540 π. Χ.) δυσειδὴς καὶ κοντὸς τόσον πολὺ ὥστε ἴσως δι' αὐτὸ τὸν ἐξώρισαν ἐκ τῆς πατρίδος του καὶ τὸν ἀπέστειλαν πρὸς ἀπολύμανσιν εἰς Κλαζομενὰς ὅπου πιθανῶς, ὡς ἐκ τούτου ἐξάγεται, θὰ ὑπῆρχε καὶ τότε κανὲν λοιμοκαθαρτήριον τῆς ἀσχημίας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ δὲν ἀφῆκαν τὸν ἄτυχῆ ἥσυχον. Δύο ἀγαλματοποιοί, μέλη τοῦ ἐκεῖ καλλιτεχνικοῦ συλλόγου θέλοντες νὰ τὸν ἐκδικηθῶσι διότι ἔγραψεν ὅμως κατὰ τῶν προπλασμάτων ἅτινα ἐξέθεσαν εἰς κανένα διαγωνισμόν, ἔγλυψαν κωμικότατον ἄγαλμα τοῦ ἐξορίστου. Ἀλλ' οὗτος ὄχι μόνον ἔπαιζε καὶ εἰς ἀντεκδίκησιν ἔγραψε κατ' αὐτῶν ποίημα τόσῳ σατυρικὸν ὥστε οἱ δύο ἀγαλματοποιοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τοὺς ὀνειδισμοὺς τοῦ εὐγενοῦς κοινοῦ ἀγοράσαντες σχοινία . . . ἀπηγχονίσθησαν

※

Καὶ ἄλλα τοιαῦτα τραγικὰ ἀναφέρουσιν οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. Ἀλλ' ἀρκοῦσι πλέον αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις. Ἀνεφέραμεν τέσσαρας ἀπαγχονισμοὺς καὶ ἂν ἐξακολουθήσωμεν πιθανὸν νὰ μᾶς ἐνοχλήσῃ καὶ μᾶς κατατάξῃ μετὰ τῶν Δημίων του ὁ φοβερὸς αὐτῶν βιογράφος.

※

Ὁ διερχόμενος ἐκ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ παρατηρῶν τὴν ἀπαστράπτουσαν ἐκ χρυσοῦ καὶ μαρμάρου καινὴν καὶ κενὴν ἀκαδημίαν μας θ' ἀνεπόλησε τοὺς ἀρχαίους χρόνους καθ' οὓς ὁ Πλάτων ὑπὸ τῶν μαθητῶν του περιστοιχιζόμενος ἐδίδασκεν αὐτοῖς τὴν φιλοσοφίαν του. Καίτοι τότε ἡ Ἀκαδημία ἐξαπάδιον ἀπεῖχε τοῦ Ἄστεος συνέρρεον ἐν τούτοις οἱ ἀκαδημαϊκοὶ καὶ δὲν ἐφρούρουν τὸ Πλατωνικὸν Μουσεῖον—ὡς παρ' ἡμῖν—ἀμέριμνοι καὶ ἀκαταδίωκτοι αἱ κλασικαὶ γλαῦκες.

※

Κατὰ τοὺς νεωτέρους αἰῶνας, ἅμα ὡς ἤρξαντο παλινοστοῦσαι αἱ Μοῦσαι ἐν τῇ κοιτίδι αὐτῶν, ἡ πρώτη ἀκαδημία συνέστη ἐν Κερκύρᾳ κατὰ τὸ 1656. Ὁ Ἀνδρ. Μουστοξύδης λέγων ὅτι μεγάλην ἔμελλε νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν εἰς τοὺς Πανελληνίους τὰς τύχας ἡ ἀκαδημία αὕτη τῶν ἐξησφαλισμένων (degli Assicurati) ἀριθμεῖ τὰ μέλη αὐτῆς εἰς τριάκοντα, ἱερεῖς, ἰατροὺς καὶ νομικούς, πρυτανεύοντος τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου Γρίττη.

Ἐπὶ ἑξηκονταετίαν ἐργασθεῖσα διελύθη ἕνεκεν τοπικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀνεσυνέστη δὲ πάλιν τὸ 1732 ὑπὸ τὸν τίτλον Quos Phebus vocat errantes, ὅστις ἐδήλου τὴν διασπορὰν τῶν πρώτων ἀκαδημαϊκῶν, οὓς πλανωμένους καὶ αὖθις ἐκάλει ὁ θεὸς τῆς ποιήσεως.

※

Ἀλλ' ὁ λατινικὸς οὗτος στίχος ἐγράφη διὰ τοὺς βόας, οὓς συνῆγεν ὁ Ἀπόλλων βόσκων τὰ ποίμνια τοῦ Ἀδμήτου, ὅτε ἐξορισθεὶς καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἶχε καταφύγει εἰς Θεσσαλίαν. Ἀγνοοῦμεν ποία ποιητικὴ ἄδεια ἐπέτρεψε τὴν παρομοίωσιν τῶν βοῶν καὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν, ἀφοῦ μάλιστα παρ' ἡμῖν ὅσον πολλοὶ εἶνε οἱ πρῶτοι τόσον ὀλίγοι οἱ δεύτεροι. Ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων ὁ βοῦς ἐσήμαινε τὴν βλακίαν κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ Σελεύκου, Ἡσυχίου, Ἀριστοφάνους κλπ. καὶ παρ' ἡμῖν τὸ βῶδι ὡς τιμητικὸς τίτλος τῆς αὐτῆς τυγχάνει σημασίας, δικαιούμεθα, νομίζομεν, ἅμα ὡς διορισθῇ τὸ προσωπικὸν τῆς ἀκαδημίας νὰ ζητήσωμεν ἐξηγήσεις, ἂν οὐχὶ ἀπὸ τοὺς διορισθησομένους ἀκαδημαϊκούς, τοὐλάχιστον ἀπὸ τοὺς μὴ διορισθησομένους παρ' ἐλπίδα . . . καὶ ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι οὗτοι θὰ εὕρωσιν ἀμέσως τὸν λόγον.

Ἰμδ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Εἰς τὰς πρώτας συλλαβάς μου (πέντε ἄθροισμα στοιχείων)
Ὄπλον θ' ἁπαντήσῃς ζῴων καὶ ἡμέρων καὶ ἀγρίων.
Δύο δεύτερα κατόπιν ἄνθος δίδουσιν ὡραῖον
εὐωδίαν ἀποκνέον.
Ἕνωσον τὰ δύο τώρα
Καὶ στρογγύλη θὰ προκύψῃ δένδρου εὔχυμος ὀπώρα.
Α. Κ.

Τὸ πρῶτον, φίλε, εἶσαι σύ· κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει,
Τὸ δεύτερον, πυρίφλεκτον, καπνὸν πολὺν ἐκβάλλει.
Τὸ ὅλον—δένδρον, εἰς ἡμᾶς ἦλθον ἐξ ἄλλης χώρας,
Παρέχει φύλλα χρήσιμα καὶ δροσερὰς ὀπώρας.
Α. Κ.

Εἶμαι ἄσμα καὶ μὲ ψάλλεις ὅπως· εἶμαι ἀν μ' ἀφήσῃς,
εἶμαι ἄνεμος ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἀποκεφαλίσῃς. Η.

Νὰ εὑρεθῶσι 4 ψηφία δι' ὧν θὰ σχηματισθῶσι μόνον δύο λέξεις.

Σ . . . Ρ . . .
. . . . . .
Ρ . . . . .
. . . . . .
. . Ρ . . Σ

Διὰ δύο ψηφίων νὰ σχηματισθῇ μία λέξις κεντρο χόθεν ἀναγινωσκομένη.

. . . . . N . . . . .
. . . . . N . . . . .
N . . . . . N
. . . . . N . . . . .

Δι' ἑνὸς νέου ψηφίου δι' ὧν θὰ σχηματισθῶσι ἀναγνωσθῇ τετράκις ἡ αὐτὴ λέξις.

. . . . . N . . . . .
. . . . . N . . . . .
N . . . . . N . . . . N
. . . . . N . . . . .

Νὰ εὑρεθῶσι τρία ψηφία δι' ὧν θὰ σχηματισθῇ μία συμβουλή.

. . . . . N . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . N . . . . .

Λύσεις τῶν ἐν τοῖς δελτίοις 22 καὶ 24 πνευματικῶν ἀσκήσεων.

Αἴνιγματα (δελτ. 22) ἀ - βάτος—ἄβατος. Κά - μηλος—Κάμηλος Νῆμα—Ἀμήν.

Ἐρωτήσεις (δελτ. 21) Τίς εἶπε τὸ ἀνθρώπινον κτλ —Ὁ Λούθηρος.
Τίς πρῶτος κτλ. Ὁ Μάγερ (Meyer).
Τίς εἶπεν ὅτι αἱ Ἀθῆναι κτλ. ὁ Περικλῆς.
Πρὸς τί δύναται κτλ. Πρὸς ἄγγελον πλήρες πνεύματος, ὅπερ πτόμενον δὲν ἐξαντλεῖται.

Ἀναγραμματισμός. Πρόσθες τὸ στοιχεῖον ρ π.χ. ἄργος, δρόμος, θρόνος κτλ.

Κυβόλεξον

δ
δ α ς
δ α σ υ ς
σ υ ς
ς

Αἴνιγμα. Τὸ μηδενικόν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούλιον, μεταξὺ τῶν πολλῶν διαγωνισθέντων συνδρομητῶν ἡμῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις, ἐπρώτευσεν ὁ συνδρομητὴς Ἀθηνῶν κ. Σέργιος Σ Οἰκονόμος, ἔλαβε δὲ ὡραιότατον γερμανικὸν βιβλίον, κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων χειρογράφων, ἀφιερωμένον τῷ κ. Ε. Σλεῖμαν καὶ πλήρες γελοιογραφικῶν εἰκόνων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Α. Κ. Πάτρας ἀπεστάλησαν, ὁ τόμος δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι.—κ. Γ. Κ. Ζ. Φιλιππούπολιν (Ὀζοὺν Τσαρσί). Δεχόμεθα προτάσεις σας. κ. Σ. Δ. Β. Ζάκυνθον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. κ. Χ. Δ. (Ξηροχῶριον). Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. κ. Γ. Μ. Κων]πολιν. Παραγγελίαι σας ἐκτελεσθήσονται προσεχῶς ταχυδρομικῶς ἐπιστολὴν μας. κ. Η. Γ. Κ. Κων]πολιν. Ἀποσταλήσονται σᾶς εὐχαριστοῦμεν. κ. Δ. Σ. Α. Ζάκυνθον. Μὴ θιάζεσθε. κ. Ζ. Κ, Μ. Μῆλον. Δεχόμεθα εὐχαρίστως. κ. Χ. Ἐκκ. Ἀράχοβα. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, ἐλήφθησαν. κ. Α. Χ. Σύρον. Σᾶς συνιστῶμεν τὴν καλλίστην μετάφρασιν τοῦ κ Γ. Λεονάρδου τοῦ «Βασιλέως τῶν πανούργων» ἂν θέλετε σᾶς τὴν προμηθεύομεν. Περὶ τοῦ ποιητοῦ Δ. Κ. μᾶς παρεξηγήσατε ὅπως καὶ ἄλλοτε πρόκειται ἁπλῶς περὶ τῆς πολιτικῆς σατύρας εἰς ἣν πρωτεύει ὁ Γ. Σ. Εἰς ἄλλο εἶδος ὁ Κ. εἶναι ὑπέρτατος πάντων· οὐχὶ μόνον ἡ κοσμογονία του ἀλλὰ καὶ ἄλλα. Ταχυδρομικῶς.